

'Te veel vieze vrachtwagens'

JASPER KARMAN

AMSTERDAM – De gemeente moet minder ontheffingen verlenen waarmee vieze vrachtwagens in de binnenstad mogen rijden, vindt collegepartij GroenLinks.

Bijna een kwart van de vrachtwagens die hier rondrijden, voldoet niet aan de normen. Driekwart heeft een ontheffing, waarvan de helft is verleend door de gemeente.

In geen van de elf steden met een milieuzone is de controle zo goed als in Amsterdam: 53 camera's met kentekenscanners houden alle toegangen tot de milieuzone in de gaten. Iedere chauffeur van een vieze vrachtwagen die zonder toestemming het gebied in rijdt, krijgt een boete thuis. Andere steden houden toezicht met ambtenaren. Chauffeurs maken daar dankbaar misbruik van: twaalf tot 25 procent van de vrachtauto's in die steden doet dat zonder vergunning.

GroenLinks: gemeente moet minder vaak ontheffing verlenen

Maar alle winst die Amsterdam boekt door zijn manier van controleren, wordt tenietgedaan door het grote aantal ontheffingen: het percentage vieze vrachtwagens is in Amsterdam niet lager dan elders. En dus is de luchtkwaliteit er ook niet of nauwelijks beter.

GroenLinksraadslid Fjodor Molenaar vindt het zonde dat de investering in het cameratoezicht niet tot een schoner vrachtwagenpark heeft geleid. Hij vraagt wethouder Eric Wiebes het aantal ontheffingen drastisch te verminderen.

Volgens GroenLinks zou ook zeventig procent van de bussen van het GVB niet in de milieuzone mogen rijden. Molenaar: "Een jaar geleden heeft de gemeenteraad krediet verstrekt om deze bussen versneld te vervangen. Dat is kennelijk nog steeds niet gebeurd."

Wiebes laat weten dat met het GVB afspraken zijn gemaakt over de vervanging van de bussen. Het GVB meldt dat al zijn bussen aan de Europese eisen voldoen, maar dat de komende jaren 150 schonere exemplaren zullen worden aangeschaft.

sappelen

'Driehonderd euro om van te leven'

Amsterdam telt ruim zeventigduizend minima. Hoe komen ze rond en wat betekenen al die bezuinigingsplannen voor hen? De vierde aflevering in een serie: een student met schulden.

EMMA BOELHOUWER

Hij moest deze zomer het voorstel van een vriend met vakantie naar Turkije te gaan afwijzen. Geld daarvoor had hij niet. Jammer? Nee joh, hij kan zijn huur toch betalen, zijn gas en licht, zijn collegegeld. Het lukt hem zelfs van zijn leefgeld rijlessen te bekostigen. Amir (23) trots: "Ik heb vorige week mijn theorie gehaald. Het zou natuurlijk prachtig zijn als ik straks een mooie auto kan kopen, maar dat is nog even toekomstmuziek."

Student Amir heeft negenhonderd euro inkomsten van de studiefinanciering en de huur- en zorgtoeslag en houdt na de schuldeisers tevreden te hebben gesteld en na aftrek van de vaste lasten zo'n driehonderd euro over om van te leven. Oké, daar moet hij ook zijn schoolboeken van betalen. "Maar veel meer heb ik niet nodig. Als ik kijk naar mijn situatie van drie jaar geleden, ben ik er heel erg op vooruitgegaan. Ik ben gelukkig in mijn huis en doe de opleiding waarvan ik droomde."

Amir – half Libanees, half Nederlands – is opgegroeid in een eenoudergezin en heeft een broertje met een ernstige hartafwijking. Broertje en moeder waren voortdurend in het ziekenhuis. Niet gemakkelijk, voor niemand.

Op zijn achttiende verliet hij het ouderlijke huis in Purmerend om in Amsterdam zijn heil te zoeken. Zijn havo-diploma had hij nog niet op zak, maar op het volwassenonderwijs kon hij zijn opleiding afmaken. In Nieuw-West vond hij een onderkomen. Weliswaar in onderhuur, maar het leek in orde te zijn. Hij wilde de net aan zijn hbo rechten beginnen toen hij op straat werd gezet. "Het leek wel de wet van Murphy. Door de stress verloor ik mijn baan als callcentermedewerker en kwam ik zonder inkomsten te zitten."

Gelukkig was daar Youssef El Mourabet, Streetcornerworkmedewerker in Geuzenveld. "Hij sprak me aan toen hij me op het Lambertus Zijlplein geëmotioneerd had ho-

Amir: 'Ik ben nu gelukkig in mijn huis en doe de opleiding waarvan ik droomde.'

FOTO DINGENA MOL

ren bellen met een vriendin." Ze maakten een afspraak. "Hij kon me de garantie geven dat ik die avond een dak boven mijn hoofd zou hebben."

Eerst tien dagen op een slaapzaal in een crisisopvang. "Dat was heel moeilijk. Je slaapt ineens tussen verslaafden en dak- en thuislozen. Loop je naar de wc, liggen er naal-

'Ik heb geleerd niets via een automatische incasso te doen'

den op de grond. Ik zit echt in problemen, besefte ik. Gelukkig bleef Youssef me pushen en zeggen dat ik moest doorzetten, voor mijn eigen bestwil."

Na de crisisopvang kwam begeleid wonen. "Dat beviel beter. Qua leeftijd sloot het ook meer aan."

De dagopvang was tijdelijk, dus vroeg Amir met El Mourabet een urgentieverklaring aan voor een sociale huurwoning. "Ik kwam in aanmerking, omdat ik gemotiveerd was, geen psychische klachten had

en mijn schuld van tweeduizend euro – opgebouwd in mijn inkomens- en huisloze periode – in rap tempo aan het wegwerken was met een baantje als verkoper."

Inmiddels is Amir gelukkig in zijn eigen huurwoning, studeert hij hbo rechten en wil hij na zijn propedeuse aan de universiteit beginnen.

Van de schuldeisers is hij nog niet af. "Toen ik na drie jaar weer een vast postadres had, kreeg ik brieven van twee abonnementenaanbieders. Het bleek om openstaande rekeningen te gaan die door rente en incasso- en administratiekosten de pan uit waren gerezen." Met een jongerenschuldhelpverlener van welzijnsorganisatie PuurZuid heeft hij regelingen met deze schuldeisers getroffen en betaalt hij zo'n honderd euro per maand af. Maar over de ruim tienduizend euro die ze van hem eisen, is het laatste woord nog niet gezegd, volgens de advocaat in spe.

Zelf legt hij nu, net zoals hij dat met El Mourabet deed, één keer per maand de openstaande rekeningen en een blocnote op tafel om via internet te bankieren. Eerst betaalt hij de urgentste rekeningen. "Ik heb

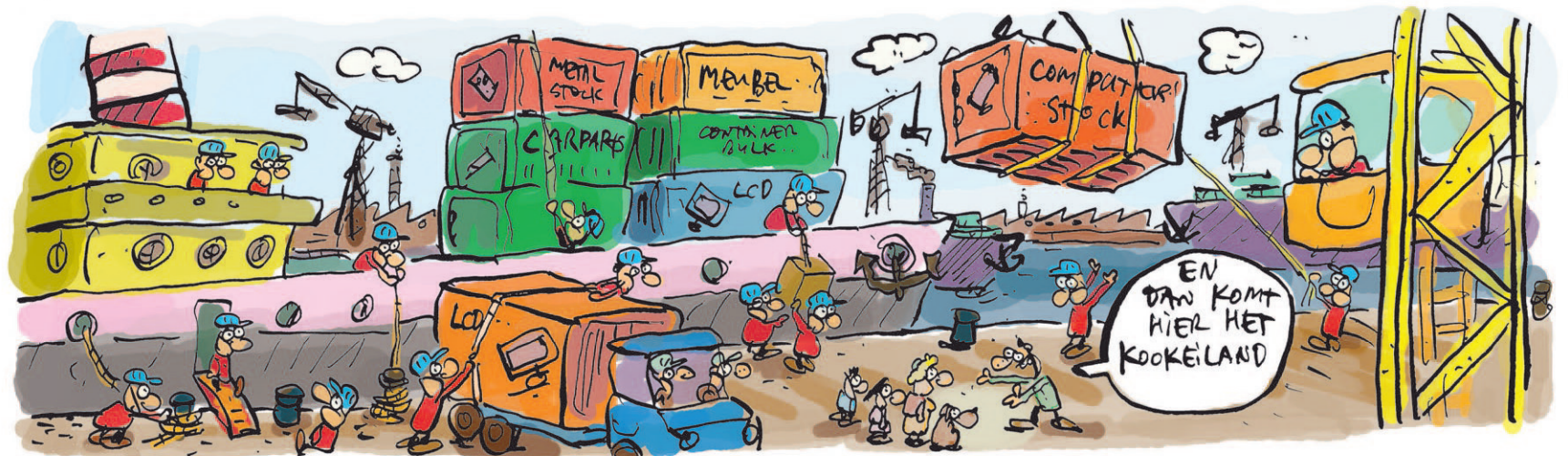
geleerd niets via een automatische incasso te doen. Dan heb je geen overzicht." Lenen bij de IBG-groep doet hij niet, hoe simpel dat als student ook lijkt. "Onverantwoordelijk. Bovendien kan ik dan straks niet van mijn volledige inkomen genieten."

En zijn telefoon? Die waardeert hij tegenwoordig alleen op met een prepaidkaart. "Laat ik het zo zeggen: ik en de abonnementenmen- sen zijn geen vrienden."

Schuldhelpverlening

PuurZuid en Streetcornerwork werken in drie stadsdelen samen om jongeren zoals Amir te helpen van hun schulden af te komen. Zij begeleiden in Nieuw-West nu 89 jongeren. En in Zuid en West in totaal 62. Het gros van de schulden is ontstaan doordat de jongeren op afbetaling hebben gekocht, leningen hebben gesloten en diverse telefoonabonnementen hebben genomen. De schulden variëren van twee- tot vijftienduizend euro.

ADVERTENTIE

en Bedrijfsleven Amsterdam: 4.000 woningen aan de rand is maximaal haalbare (Structuurvisie, Haven Stad, scenario 1).